

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 23. Lotharius Waldradam ducit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

& Principibus impiis neminem teneri obedientiam præstare. Sæculum IX.
A. C. 862.

Erant, qui Hincmaro objicerent, quod in Episcoporum Sententiam Regi Lothario faventem consensisset. Ipse fatetur, se ad Synodum in Regno illius Principis celebratam fuisse invitatum, sed probat, rogasse se, ut excusatus haberetur, tum morbi causa, tum quod tempus sibi non fuerit, quo Episcoporum Provinciæ suæ mentem & vota exquireret, sine quibus quidquam extra suam Dioccesim agere secundum Canones sibi non liceret. Interrog. 3.
p. 583.

§. XXIII.

Lotharius Waldradam ducit.

Inter hæc Lotharius Concilium vigesima octava Aprilis anno octingentesimo sexagesimo secundo, Indictione decima convocavit. Adfuere Episcopi octo, videlicet Guntharius Coloniensis, Archicapellanus, quem Rex dulci spe lactabat, ipsius neptem ad regias nuptias perventuram, Theutgaudus Trevirensis, Adventius Metensis, Hatto Virdunensis, Arnoldus Tullensis, Franco Tungrensis, Hungarius Ultrajectensis & Ratoldus Argentoratensis. Prætextus conveniendi fuit, quod id necessitas Ecclesiarum exigeret, revera autem aderant, ut de novis Regis nuptiis agerent. Is Episcopis Libellum to. 8. p. 736.
p. 741.

Sæculum IX. lum obtulit, in quo postquam eos Media-
A. C. 862. tores inter Deum & hominem appellaf-
 set, & confessus esset, Dignitatem Epi-
 scopalem Regali esse majorem, dicit, se
 eorum secutum consilia Theutbergam
 dimisisse, atque paratum esse, peccata,
 quæ ex illo tempore carnis fragilitate
 lapsus admisisset, pœnitentia ab Episco-
 pis sibi injungenda delere. Tum sub-
 dit: *Mementote me esse juvenem, &, quid
 consilii capiendum mihi, edicite. Cete-
 rum fateor, quod a commercio cum femi-
 na continere me non valeam, & tamen
 peccatum devitare cupiam. Hinc, obse-
 cro! periclitanti opem ferte.*

Cap. 4. Sc. Cum Theutgaudus Archiepiscopus
p. 743. coram Concilio fuisset testatus, Regem
 Lotharium tota Quadragesima jejunando,
 elemosynas largiendo, aliaque bona
 opera perficiendo, etiam nudis pedi-
 bus incedendo pœnitentiam, qua stupri
 cum pellice admissi consuetudinem ex-
 piaret, subiisse, Concilium duobus dele-
 ctis Episcopis quæstionem examinandam
 tradidit; qui cum nocturnis horis labo-
 rassent, mane Libellum attulerunt, in
 quo suam sententiam exponebant, eam-
p. 745. que ex Scriptura, Conciliis & Patribus
 probabant. *Quæstio in eo vertitur, in-
 quiunt, an homo, relicta uxore sua, ipso
 luce fruente, aliam ducere possit. Secun-
 dum Evangelium non potest dimitti uxor
 nisi*

Matth. 5, 32.

19, 9.

Mar. 10, 11.

nisi ob adulterium, & quicumque dimissa uxore sua aliam accipit mæchatur. In hoc facto non invenimus causam divortii; nam scelus, quod Theutbergæ objicitur, ante conjugium commissum dicunt; unde adultera non est. Et si noxæ ante matrimonium admittæ in memoriam revocare liceret, maritis & multo magis uxoribus ansa præberetur matrimonia sæpissime dissolvendi. Sed matrimonium, de quo movetur quæstio, neque ob incestum solvi potest, cum Lotharius & Theutbergæ nullo propinquitatis gradu conjuncti sint, & incestus, crimen quo se cum tertio antea polluisset, a marito objici non possit. Quam ob rem Lotharius Theutbergam licite retinere & potest, & debet. Nihilominus, hac sententia sapientissimorum virorum rejecta, definivit Concilium, Lothario in eo conjugio permanere non licere, in nixum Canonis Concilii Ilerdensis, in quo dicitur, incestum committentes tamdiu esse excommunicatos, quamdiu ab illicito commercio non abstinent. At, constabat utique, Theutbergam fratri suo nunquam nupsisse. Itaque hujus Concilii Episcopi præsumentes, satis se ostendisse, Matrimonium non esse validum, Lothario licentiam dant, aliud legitime ineundi, adducentes pro sua sententia Commentarium in S. Paulum, qui S. Am- brosius tribuitur, ubi legitur; legem con-

Sæculum IX.
 A. C. 862.

Luc. 16, 18.
 Theutbergæ
 defenditur.

Conc. c. 7.
 Sup. lib.
 XXXII
 §. 2.

in I. Cor.
 II.

F 9

tinen-

Sæculum IX. A. C. 862. tinentiæ post separationem conjugum ob
causam fornicationis non æque ambas
partes obstringere, & solam uxorem non
vero maritum ligare. Omnes in eo con-
sentiunt, hunc Commentarium S. Am-
brofium auctorem non habere, & non
nulli credunt, verba, de quibus hic agi-
tur, a quoquam per fraudem fuisse adje-
cta. Ut ut autem hoc se habeat, con-
stanter ab omnibus in Ecclesia Latina
contrarium docetur.

*v. not. ed. Be-
ned. & 4.
sent. dist. 35.
Conc. Trid.
Sess. 14. c. 7.*

Hac sententia pronunciata, cum Rex
Ann. Met. liberum se putaret, ad Regiam vocatur
neptis Guntharii Archiepiscopi; quæ ve-
ro probrose iterum ejicitur, postquam
puellæ Rex una nocte, ut ferebatur, illu-
fisset. Mox Waldrada publice prodire
Annal. Bert. visa est, quam Lotharius jam diu alebat,
Theutbergæ æmulam, unicam divortii
causam. Hanc igitur inter solemnes ri-
tus publice ducit, & Reginam coronari
præcipit, amicorum præcipuis vehemen-
ter dolentibus. Ceterum ajebant per-
multi, Regem juvenem a Waldrada
fascino captum teneri.

§. XXIV.

Conventus Sabulariensis.

His nuptiis Carolus Lotharii patruus
non parum offensus. Is asylum
Theutbergæ in Regno suo concesserat,
ejusque causam aperte tuebatur, & eo-
dem